

בְּרוּךְ הַבָּא. בְּרוּךְ הַנִּימּוֹל לְשִׁמּוֹנָה

אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכֵּן חֲצִירָה, נִשְׁבְּעָה בְּמִוֵב בֵּיתָהּ, קִדֵּשׁ חֵיכְלָהּ:

אבי הבן אומר פסוקים אלו, והקהל חוזר אחריו פסוק בפסוק:

**שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָי אֶחָד
אֲדֹנָי מֶלֶךְ אֲדֹנָי מֶלֶךְ אֲדֹנָי יְמִלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
אֲדֹנָי מֶלֶךְ אֲדֹנָי מֶלֶךְ אֲדֹנָי יְמִלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

אָנָּה אֲדֹנָי הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּה אֲדֹנָי הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּה אֲדֹנָי הַעֲלִיחָה נָּא:

אָנָּה אֲדֹנָי הַעֲלִיחָה נָּא:

אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכֵּן חֲצִירָה, נִשְׁבְּעָה בְּמִוֵב בֵּיתָהּ קִדֵּשׁ חֵיכְלָהּ:

(יש אומרים: ונדבר יהוה אל משה לאמר: פנה בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל כקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לך את בריתי שלום)

**זֶה הַכֶּסֶף שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּכִיָּא זְכוּר לְטוֹב:
הַמּוֹהֵל מִמִּשְׁךְ וְאוֹמֵר: לִישׁוּעָתָהּ קוֹיָתִי יְיָ: שִׁבְרָתִי
לִישׁוּעָתָהּ יְיָ, וּמִצֹּתֶיךָ עֲשִׂיתִי: אֱלֹהֵינוּ מִלֵּאף
הַבְּרִית, הִנֵּה שְׁלָחַךְ לְפָנֶיךָ, עָמַד עַל יְמִינִי
וּסְמִכְנִי. שִׁבְרָתִי לִישׁוּעָתָהּ יְיָ. שֶׁשׁ אָנֹכִי עַל
אֲמָרְתָהּ, בְּמוֹצֵא שְׁלָל רָב: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי
תוֹרָתָהּ, וְאֵין לְמוֹ מִבְּשׁוּל:**

אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכֵּן חֲצִירָה, נִשְׁבְּעָה בְּמִוֵב בֵּיתָהּ קִדֵּשׁ חֵיכְלָהּ:

ויתפלל לה' יתברך תיכף לאחר המילה, שיתן לו ה' יתברך להילד נשמה קדושה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים, ויברך את הילד, וכן יתנהו לאחרים לברך אותו, וכן איתא בתרגום יונתן פרשת ויחי בפסוק (מח ב') "בך יברך ישראל לאמר וגו'" וברכון בית ישראל ית ינוקא ביומא דמהולתא למימר וכו'.

(של"ה הקדוש מס' חולין פרק נר מצווה)

אחר הברית יתפללו האב והמוהל תפלה זו

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהֵא חָשׁוּב
וּמְרֻצָּה וּמְקַבֵּל לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיהוּ לְפָנֶיךָ כִּפְסֵא
כְּבוֹרָה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלַח עַל יְדֵי מְלֹאכֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה וּמְהוֹרָה לְבָנִי (הַמּוֹהֵל אוֹמֵר
לְפָנָי בֶּן פְּלוֹנִי) הַנִּימּוֹל עִתָּה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְשִׁיתִיחָה
לְפָנֶיךָ פְּתוּחַ כְּפֶתְחוֹ שֶׁל אוֹלָם בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת, וְתֵן לוֹ אֲרִיכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים, תִּימֵם שֶׁל יִרְאֵת חֲטָא תִימֵם שֶׁל עֲשֵׂר
וּכְבוֹד תִּימֵם שֶׁתִּמְלֵא מִשְׁאֵלוֹת לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה. אָמֵן,
וְכֵן יְהִי רְצוֹן:

ברית מילה כהלכתה

המכון המקצועי הראשון להכשרת מוהלים

בראשות המוהל מומחה

הרב יחזקאל קיין

ת.ד. 9339 בית שמש

קודם המילה יאמר המוהל:

**אָמַר הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
הַתְּהַלְלֵךְ לְפָנָי וְהִיָּה תָמִיד:**

אבי הבן ממנה את המוהל להיות שלוחו ויאמרו בלחש:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצונו הבורא ותברך למול (האב יאמר את בני): לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו ליחד שם י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה דינו כוננה עלינו. ומעשה דינו כוננהו:

המוהל מברך בקול רם: ברית קדש

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה:**

ומיד אחריו מברך אבי הבן:

**בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אָבִינוּ:**

**בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲתִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ
לְזִמְנֵהָ:**

והעומדים שם עונים:

**אָמֵן. בְּשֵׁם שְׁנַכְנַם לְבָרִית,
בֶּן יַכְנֵם לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים:**

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשׁ יָדֶיךָ
מִבְּטָן, וְחָק בִּשְׂאֵרוֹ שָׁם, וְצִאֲצִאוֹ חֲתָם בְּאוֹת
בְּרִית קִדְּשׁ. עַל בֶּן בְּשֶׁכֶר זֹאת, אֵל חַי חֲלַקְנוּ צוּרְנוּ צִוָּה
(נ"א צוה) לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֵרְנוּ מִשַּׁחַת, לְמַעַן בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר שָׁם בְּבִשְׂרָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי כּוֹרֵת הַבְּרִית:**

(ימעם מעט מהכוס)

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, קים את הילד הזה לאביו
ולאמו, ויקרא שמו בישראל (פב"פ) ישמח
האב ביוצא חלציו ותגל אמו בפרי בטנה, ככתוב:
ישמח אביו ואמו, ותגל יולדתו: ונאמר. ואעבר עלך
ואראך מתבוססת בדמוך, (המוהל ממעים מעט מאצבעו
לתינוק) ואמר לך בדמוך חיי, ואמר לך בדמוך חיי:
ונאמר: זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: אשר
ברת את אברהם ושבועתו לישחק: ויעמידה ליעקב
לחק, לישראל ברית עולם: ונאמר: וימל אברהם את
יעקב בנו בן שמונת ימים, כאשר צוה אתו אלהים:
(הקהל עונים יחד עם המברך): הודו ליי כי טוב, כי לעולם
חסדו: הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו: (פב"פ) זה
הקמן גדול יהיה, בשם שנכנס לברית, בן יכנס לתורה
ולחפה ולמעשים טובים:

המוהל אומר:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד
ושלמה הוא יברך וירפא את הילד תרף הנמול (פב"פ)
בעבור שנכנס לברית וכל הקהל מברכים אותו. וכשם
שנכנס לברית בן יכנס לתורה ולחפה ולמעשים טובים.

ונאמר אמן:

עלינו לשבח - קדיש יתום